

Advocaat, een lucratieve job ?

Advocaat, een lucratieve job ?

Mensen - [Werk](#) woensdag, 28 mei 2008 21:46

Enkele jaren voor 1930 in de vorige eeuw was de advocatuur nog niet zo bloeiend als thans. Er hadden toen hooguit 1500 advocaten hun broodwinning in de advocatuur. Momenteel zijn er 15.000 advocaten in Nederland waarvan een groot gedeelte enigszins overbelast is met zaken. Dat de advocatuur omstreeks 1930 niet zo'n lucratieve job was als tegenwoordig, blijkt uit het volgende.

Mijn vader, pas afgestudeerd en waarvan zijn leraren op de HBS al hadden gezegd dat hij geschikt was voor de advocatuur, vestigde zich als advocaat in Steenwijk. Tot teleurstelling van mijn vader bleek dit een heel rustige locatie te zijn waarin iedereen in pais en vree met elkaar leefde, er waren nauwelijks ruziemakers en de misdaad kwam niet voor. Aan echtscheiding dacht praktisch niemand; dit was ook nog niet in de mode. Na één jaar daar gevestigd te zijn, constateerde mijn vader dat hij slechts één geval had mogen behandelen, namelijk een boer had land gestolen van een andere boer. In deze waterrijke omgeving sneed men een stukje drijvend land af van het land van het slachtoffer. Dit land werd achter een bootje gehangen en vervoerd naar het eigen land van de boer en hier op een of andere wijze aan vastgemaakt. De lezer begrijpt dat het ter plaatse zeer ondiep was en het land dreef op een heel dun laagje water en ook wel enigszins verbonden was met de bodem. Het ging om pollen.

Na één à twee jaar in Steenwijk verbleven te hebben, dacht mijn vader dat het beter was om zich in een grote stad te vestigen en wel in Den Haag. Daar zouden toch zeker meer inbraken en andere misdrijven gepleegd worden terwijl ook het aantal burenruzies en echtscheidingen het veelvoud moest zijn van hetgeen in Steenwijk tot stand kwam. Helaas bleek dat na een jaar in Den Haag gevestigd te zijn mijn vader nog geen enkele cliënt had mogen ontvangen. Hij besloot vervolgens om naar Amsterdam te verhuizen en in dienst te treden van een gerenommeerde advocaat welke een neef van mijn moeder was.

Op de dag van de verhuizing, toen de verhuizer het bureau van mijn vader al had ingeladen, meldde zich de eerste cliënt. Dit gaf mijn vader wel een flinke kick maar toch een onvoldoende kick om de meubels weer uit de verhuiswagen te laten uitladen. Hij vertrok dus naar Amsterdam.

Naast zijn functie als advocaat was hij in Den Haag ook secretaris van de Bond van Bedrijfsautohouders. Hiermee kon hij in het levensonderhoud van hemzelf en zijn vrouw voorzien. In die tijd was het voor advocaten echter niet toegestaan om een functie in loondienst erop na te houden. De Orde van Advocaten had destijds veelal strengere gedragsregels dan thans. Geen nood, hij maakte een geheim contract waarin hij met de Bond van Bedrijfsautohouders afsprak dat hij als advocaat een vast bedrag per maand mocht declareren voor zijn secretariaatswerkzaamheden. We moeten hierbij bedenken dat mijn vader er altijd erg van hield om de dingen zo mooi mogelijk voor te stellen. Deze brief heeft hij daarom tot zijn dood, meer dan 50 jaar dus, voor iedereen, inclusief mijn moeder en mijzelf, geheimgehouden. Hij had hem beter kunnen verbranden, want na zijn dood kwam deze brief alsnog boven water.

In Amsterdam bleek het ook niet zeer gemakkelijk om een advocatenpraktijk op te starten. Zo deed het verhaal de ronde dat een collega van mijn vader, welke kennelijk enig geld bezat of kon lenen, zich in een mooi pand had gevestigd compleet met mooie meubeltjes en zelfs met

een Chef de Bureau. Hij had ook voor elk bureau twee telefoons gekocht. In deze praktijk was de wachtkamer door middel van een glazen wand gescheiden van de spreekkamer. De vreugde van de pas gevestigde advocaat was groot toen reeds na veertien dagen de Chef de Bureau kon melden dat er een cliënt in de wachtkamer zat. Hierop snelde de advocaat naar de telefoons en belde eerst met de ene telefoon (redelijk langdurig) en vervolgens met de andere telefoon. Hij had het dus zichtbaar geweldig druk.

Nadat hij dacht voldoende indruk gemaakt te hebben, liet hij de Chef de Bureau de cliënt in de spreekkamer binnenleiden en verstrekke de cliënt een enorme sigaar. Immers, ook in die tijd werd er gedeclareerd op tijdsbasis. Met het oproken van een grote sigaar kon veel tijd gemoeid zijn. De cliënt ging er eens goed voor zitten, nam een paar flinke trekken maar zei niets. Op een gegeven moment vroeg de advocaat waar hij de nieuwe cliënt mee van dienst kon zijn waarop deze antwoordde dat hij in dienst was van de PTT, voorloper van de KPN, en opdracht had gekregen om alle telefoons in het kantoor aan te sluiten ...

Strak in pak

Mensen - [Kleding](#)

dinsdag, 01 mei 2007 18:26

Iedereen kent dat wel: "nette" afdelingen, waar iedereen strak in pak zit. Nieuwkomers voelen zich al snel ongemakkelijk in hun spijkerbroek en passen zich aan. Zelfs als men nooit iemand van buiten ziet, een klant bijvoorbeeld.

Vroeger waren er meer nette afdelingen dan nu. Zo kennen wij iemand die tientallen jaren op zo'n nette afdeling werkte. 's Ochtends werd er altijd gecarpoold en zat iedereen strak in pak in de auto.

Deze afdeling was echter niet alleen netjes maar ook nog stofvrij. Dus zodra men op het werk was aangekomen deed iedereen een soort maanlanderspak over zijn kleren aan en zag je alleen nog maar een stukje stropdas door het venster bij het hoofd. Totdat men weer samen naar huis ging, dan kwamen de pakken weer tevoorschijn.

Inhoud

Dynamiek van een salsa orkest

Dynamiek van een salsa orkest

Mensen - [Muziek](#) zaterdag, 15 november 2008 21:06

Eén van de verschillen tussen amateursmuzikanten en beroepsmuzikanten is dat amateurs meestal alles iets te hard spelen. Een amateurorkest laat vaak weinig verschil tussen hard en zacht horen. En dat is jammer want verschil maken tussen hard en zacht maakt muziek veel leuker om naar te luisteren. Bovendien is afwisselend hard en zacht spelen is vrij eenvoudig, d.w.z. iedereen kan het in principe en je hoeft verder technisch niet heel goed te kunnen spelen.

Zelf ben ik zo'n amateur basgitarist in een salsaband. Om het met mijn beperkte oefentijd, en talent zo goed mogelijk te laten klinken let ik altijd speciaal op het op tijd afwisselen tussen hard en zacht. Daarvoor moet je ten eerste goed je partij kennen en weten waar de zachte en harde passages zitten.

We spelen veel verschillende nummers, die ik uit mijn hoofd probeer te spelen. Uit het hoofd spelen zorgt ervoor dat je de partij beter kent en daarmee dat je beter weet wanneer de harde en de zachte passages eraan komen. Gelukkig hebben de meeste salsa nummers ongeveer dezelfde dynamiekwisselingen. Deze dynamiekwisselingen gelden dan voor de hele band, behalve dan voor degene die dan de hoofdzang of de solo heeft.

Zo beginnen veel nummers met een instrumentaal intro. Dit moet meestal vrij hard. Vervolgens komt er vaak een vocaal gedeelte: het zogenaamde Voz. Daarin is het vaak de bedoeling dat de begeleiding zacht speelt, dan kan de zanger of zangeres er goed bovenuit komen. Dan komen er afwisselend Coro's en Pregones. In de Coro's zingen verschillende mensen tegelijk en in de Pregones zingt er meestal maar één iemand. Tijdens de Coro's mag er harder begeleid worden dan tijdens de Pregones, waarin er dus vrij zacht gespeeld moet worden. Tussen de Coro/Pregon door komt vaak ook nog een Mambo of een Solo. Tijdens de solo moet er natuurlijk zacht worden begeleid zodat de solist goed te horen is. De mambo bestaat verder meestal uit twee delen. Doorgaans moet het eerste deel zacht worden gespeeld en het tweede deel hard.

De valkuil bij de breaks en de stops is om dan met z'n allen heel hard te spelen. Dit gaat nogal eens ten kostte van de timing. Doordat men zo hard mogelijk probeert te spelen, worden de noten minder gecontroleerd

aangezet en daardoor speelt men dan meestal niet precies tegelijk. Ik hou dan het volume daarom op "stevig maar gecontroleerd".

Behalve door zachter snaren of toetsen aan te slaan kun je ook zachter spelen door alle lange noten wat korter te maken. Dit is vooral een tip voor de basgitaar.

Tenslotte probeer ik de overgangen tussen hard en zacht vrij plotseling te laten zijn, dat klinkt vaak het mooiste. Dat is iets wat bij mij niet vanzelf gaat: als ik daar niet op oefen dan speel ik overgangen die meer geleidelijk tussen hard en zacht wisselen.

Improvisatie oefening voor elk muziekinstrument

Improvisatie oefening voor elk muziekinstrument	Inhoud	
Mensen - Muziek		
maandag, 18 juni 2007 14:21		
<p>Deze oefening kun je met ieder instrument doen, je hebt alleen nog een metronoom nodig. Gebruik een elektronische metronoom. Geen ouderwetse opwind-metronoom, die tellen meestal niet gelijkmatig genoeg. Je kunt de oefening verder zo makkelijk of moeilijk maken als je wilt.</p>		
<p>Stel de metronoom eerst in op een laag tempo, bijvoorbeeld 50 of 60 en speel volgens een vierkwartsmaat. Op de eerste tel speel je steeds de grondtoon, bijvoorbeeld steeds een C. Dan speel je steeds op de laatste achtste van de maat, op de vier-e, een noot uit de toonladder van C. Ondertussen blijf je steeds op de eerste tel de grondtoon C spelen. Blijf wel in de maat spelen ! Zo kun je aan het eind van de maat ook 2 achtsten spelen, drie achtsten, vier achtsten etc. Belangrijk is dat je de oefening steeds zo beperkt houdt dat hij binnen je mogelijkheden blijft. In het begin zul je in je hoofd (niet hardop) moeten tellen, uiteindelijk is het het beste als je de oefening "op gevoel" kunt spelen. Het idee is dat je leert bewust op een bepaalde plek in de maat een aantal achtsten neer te zetten om daarna weer gewoon in de maat verder te kunnen spelen.</p>		
<p>Als je de achtsten onder de knie hebt met de metronoom op bijvoorbeeld 90 dan kun je ook ritmische variaties maken met kwart noten en zestienden. Als je de metronoom nog sneller zet, zeg maar boven de 100 dan is het goed om de metronoom alleen de één en de drie te laten tellen. Je moet de metronoom dan dus op halve snelheid zetten: 100 wordt dan 50.</p>		
<p>Je kunt verder ook de grondtoon afwisselen of in mineur spelen in plaats van steeds in C-majeur. Bijvoorbeeld om en om één maat C met achtsten in de toonsoort C en één maat G met achtsten in de toonsoort G. Belangrijk daarbij is dat je oefent dat de overgangen tussen de twee toonsoorten goed gaan, dat je bijvoorbeeld niet tussendoor twee maten in dezelfde toonsoort speelt. Als dat een keer gebeurt, stop dan niet maar ga dan volgens het schema door met een derde maat in diezelfde toonsoort.</p>		
<p>Als je dit soort oefeningen op een piano doet dan zijn er natuurlijk met twee handen meer variaties mogelijk. Zo kun je eerst met je linkerhand een lage C of een laag C-akkoord spelen en de achtsten met je rechterhand. Je kunt het daarna ook omdraaien: met je rechterhand steeds op de eerste tel een C of C-akkoord en met je linkerhand de achtsten. Iets moeilijker is met je linkerhand een begeleiding in C, bijvoorbeeld op de één een C en op de drie een G en met je rechterhand de achtsten.</p>		

Als het tempo hoog is dan, kan de metronoom dus alleen de één en de drie tellen. In plaats daarvan zou de metronoom ook alleen de twee en de vier kunnen tellen. De metronoom blijft dus net zo snel tikken, alleen de tikken zijn nu verschoven in de maat. Tel de één en de drie zelf met je voet: tik-voet/C, tik-metronoom, tik-voet, tik-metronoom, achtste op vier-e, en opnieuw. Op deze manier leer je goed aanvoelen waar de één en de drie zitten. Begin weer eerst met een eenvoudige vorm van de oefening. Ook nu kun je de oefening ingewikkelder maken door afwisselend in andere toonsoorten te spelen en door variaties met kwarten en zestienden te spelen.

Snaren basgitaar vervangen

woensdag, 24 februari 2010 13:12

Deze instructie heb ik ooit eens opgeschreven, ver voordat ik met deze website begon. Ik was de instructie al lang kwijt maar nu heb ik hem gelukkig weer gevonden en kan ik dus mijn snaren weer gaan vervangen.

1. Snaar voor snaar erop zetten en steeds meteen stemmen.
2. Nieuwe snaar afknippen, stukje ter lengte 2 stemmechanieken extra overhouden.
3. Oude snaar losdraaien en snaar van onderaf weghalen, nieuwe snaar van onderaf erin doen en in gat van stemplug doen.
4. Snaar om stemplug winden: niet zelf winden maar stemplug draaien. op de plug moeten de windingen van boven naar onder draaien. Bij elke nieuwe snaar dus opnieuw stemmen.
5. Halspen eventueel vaster zetten met imbussleutel, naar de e-snaar toedraaien is vaster. Je zorgt daarmee dat de hals precies recht staat t.o.v. het blok van de gitaar. Een bijeffect is dat hierdoor de afstand tussen fretten en snaren verandert.
6. Nadat je de hals opnieuw recht hebt gezet kun je eventueel de afstand van je snaren tot de fretten wijzigen met de stelmechanieken onderaan je gitaar. Er moet een klein beetje ruimte blijven tussen de fretten als je zowel de eerste als de laatste fret van een snaar tegelijkertijd indrukt. Hoeveel, dat verschilt per persoon.
7. Met de schroef helemaal onderaan ieder stelmechaniek kun je ook de lengte van elke snaar nog iets wijzigen. Je moet ervoor zorgen dat het eerste oktaaf (flajolet) inderdaad precies een oktaaf hoger is dan de losse snaar en dat het tweede oktaaf ook inderdaad precies twee oktaven hoger is. Dit heet het intoneren van een gitaar.